

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/366/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1509206296
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1509206296.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: Bratislavská správcovská spoločnosť, s. r. o. (pred zmenou názvu Petržalská správcovská spoločnosť, s.r.o.), Bratislava, Rusovská cesta č. 36, IČO: 36 838 209, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., Bratislava, Bajkalská č. 13, IČO: 36 860 662, za ktorú koná JUDr. Marián Kurhajec, proti žalovanému: PRVÁ SLOVENSKO - ČESKÁ REALITNÁ SPOLOČNOSŤ, s.r.o., Bratislava, Škultétyho č. 16/52, IČO: 35 935 049, zastúpený JUDr. Dušanom Daňovým, advokátom v Bratislave, Nám. M. Benku č. 15, o zaplatenie sumy 334,47 €, s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 17. januára 2017, č.k. 43 C 67/2011-165, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 17. januára 2017, č.k. 43 C 67/2011-165, **p o t v r d z u j e**. 43

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 17.1.2017, č.k. 43 C 67/2011-165, žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť žalovanému v plnom rozsahu nahradiť trovy konania vo výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Nevyhovel tak žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 334,47 € (9.986,-- Sk) žalovaným titulom nedoplatku na vyúčtovaní za služby spojené s užívaním bytu č. XX nachádzajúci sa v bytovom dome v H. na D. ulici č. XX za obdobie od 1.1.2006 do 28.2.2006, ktorého bol žalovaný v čase od 4.10.2005 do 14.3.2006 vlastníkom.

2. Rozsudkom, čiastočným, zo dňa 8.12.2011, č.k. 43 C 67/2011-96, súd prvej inštancie rozhodoval o časti istiny, týkajúcej sa zaplatenia sumy 57,83 €. V tejto časti žalobu zamietol s odkazom na ustanovenie § 8, § 8a, § 3 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z., keď mal za to, že žalovaný svoju povinnosť v danej sume splnil (spolu s inou povinnosťou). Na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením zo dňa 29.2.2016, č. k. 2 Co 113/2012-125, rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vytýkal súdu prvej inštancie, že z odôvodnenia čiastočného rozsudku nie je zrejmé, čomu zodpovedá suma 57,83 € zaplatená v roku 2006 (či ide o nedoplatok za služby spojené z užívaním bytu vzniknutého v roku 2005 alebo v roku 2006), ktorú mal žalovaný už zaplatiť; tým viac, keď je stále sporné, či ju žalovaný skutočne zaplatil. Uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní konať naraz o celom nároku vychádzajúc zo žaloby, z dôvodov doteraz uvedených stranami sporu, vrátane dôvodov uvádzaných v odvolaní žalobcu, za ich aktívnej účasti vykonať dokazovanie potrebné pre rozhodnutie, vykonané dôkazy dôsledne vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 132 O.s.p., a až následne vo veci o celom nároku žalobcu rozhodnúť (naraz v konečnom rozhodnutí), pričom rozsudok bude obsahovať všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods. 1, ods. 2 O.s.p.

3.1. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie riadil právnym názorom odvolacieho súdu, z už vykonaného dokazovania, z doplneného dokazovania, zistil nasledovný skutkový stav veci. Vlastníkom bytu č. XX, nachádzajúci sa v bytovom dome súpisné č. XXXX na D. ulici č. XX v H., postavený na parcele registra „C“ č. XXXX, vedený v LV č. XXXX pre okres H. V, Obec BA-m.č. C., katastrálne územie C., bol žalovaný v čase od 4.10.2005 do 14.3.2006. V čase od 2.6.2004 boli vlastníkami tohto bytu C. N. a Y. N., rodená M., od 14.3.2006 boli vlastníkami predmetného bytu V. C. S., C., a Y. U.. Žalobca a vlastníci bytov a nebytových priestorov uvedeného bytového domu súpisné č. XXXX, na D. ulici č. XX v H., uzatvorili podľa § 8a zákona č. 182/1993 Z.z o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v znení platnom v tom čase, dňa 18.12.2007 zmluvu o výkone správy č.16/2007, s účinnosťou od 1.1.2008, ktorú ako vlastníci predmetného bytu č. XX podpísali V. C. S., C., a Y. U.. Žalovaný dňa 14.3.2006 tromi platbami na osobitné účty pôvodného správcu (BP C. s.r.o.) uhradil vyčíslený nedoplatok, ktorý evidoval pôvodný správca na platbách za obdobie 01 až 12/2005 a za mesiace 01-03/2006 v sumárnej analýze špecifikovaných ako „Účet BPP“: nedoplatok v sume 17.238,-- Sk (572,19 €), tzn., zrejme na platbách - odplata za správu; „Účet FONDOP“: nedoplatok v sume 3.230,-- Sk (107,21 €), tzn. zrejme na platbách do fondu údržby a opráv a „Účet SLUŽBY“: nedoplatok v sume 77.983,-- Sk (2.588,56 €), tzn. zrejme na platbách za služby spojené s užívaním bytu. Zo sumárnej analýzy platieb za obdobie od 1.1.2005 do 31.3.2006 vystavenej spoločnosťou BP C. s.r.o. dňa 14.3.2006 pre C. N., D. č. XX/XX, H., vyplýva, že menovaný sa prisťahoval do bytu dňa 1.5.2004 a odsťahoval sa (neuvadené), pričom pôvodný správca evidoval k 1.1.2005 nedoplatok na platbách 0,00 Sk a za mesiace 01 až 12/2005 vrátane mesiacov 01-03/2006 nedoplatok na platbách spolu v sume 77.983,-- Sk; konkrétne na „Účet BPP“: nedoplatok v sume 17.238,-- Sk, na „Účet FONDOP“: nedoplatok v sume 3.230,-- Sk a na „Účet SLUŽBY“: nedoplatok v sume 77.983,-- Sk. Zo sumárnej analýzy platieb za obdobie od 1.1.2006 do 30.4.2009, vystavenej BP Petržalka s.r.o. dňa 24.4.2009 (v tom čase už nebol správcom uvedeného bytového domu) pre C. N., D. č. XX/XX, H., vyplýva, že menovaný sa prisťahoval do bytu dňa 1.5.2004 a odsťahoval dňa 28.2.2006, pričom k 1.1.2006 bol evidovaný nedoplatok na platbách (zálohové) za „Účet SLUŽBY“: spolu v sume 49.101,-- Sk; k 14.3.2006 bola evidovaná platba v sume 77.983,-- Sk a preplatok bol v sume 20.468,-- Sk; k 19.6.2006 bol opäť evidovaný preplatok z vyúčtovania k 31.12.2005 v sume 1.184,-- Sk a celkový preplatok v sume 21.652,-- Sk; k 17.7.2006 bol uvedený preplatok zaúčtovaný ako platba a vykázaný 0,-- Sk zostatok, tzn. správca neevidoval za uvedené obdobie na účte za „SLUŽBY ani nedoplatok a ani preplatok; k 30.6.2007 bol opätovne na platbách (zálohových) za „Účet SLUŽBY“: evidovaný nedoplatok v sume 9.986,-- Sk po zaúčtovaných úhradách (2 x 4.207,-- Sk za 01 a 02/2006 a preplatok vyúčtovaný za rok 2005 v sume 1.184,-- Sk). Na základe vyúčtovania UK, TUV, SV a služieb spojených s užívaním bytu č. XX, D. č. XX, H., za rok 2006, zo dňa 31.5.2007 vystavené predchádzajúcim správcom (BP C., s.r.o.) pre vlastníka C. N., bol za obývané obdobie 1.1.2016 - 28.1.2006 vyúčtovaný nedoplatok po započítaní úhrad k 30.4.2007 v sume 9.986,-- Sk/331,47 €. Z uvedeného vyúčtovania vyplýva, že účtované boli 2 x 3 osobomesiace (3 osoby v byte za 2 mesiace) a síce náklady za ústredné kúrenie v sume 7.678,64 Sk - úhrada v sume 4.078,-- Sk - nedoplatok v sume 3.600,64 Sk; teplá voda v sume 7.948,70 Sk - úhrada v sume 1.740,-- Sk - nedoplatok v sume 6.208,70 Sk; studená voda v sume 1.558,10 Sk - úhrada v sume 854,-- Sk - nedoplatok v sume 704,10 Sk; opravné vyúčtovanie na sumu 233,31 Sk --úhrada v sume 0,-- Sk - preplatok v sume 233,31 Sk; odvoz a likvidácia odpadu v sume 478,39 Sk - úhrada v sume 600,-- Sk - preplatok v sume 121,61 Sk; elektrická energia v sume 143,-- Sk - úhrada v sume 184,-- Sk - preplatok v sume 41,-- Sk; výťah v sume 101,92 Sk - úhrada v sume 100,-- Sk - nedoplatok v sume 1,92 Sk; zrážková voda v sume 16,84 Sk - úhrada v sume 0,-- Sk - nedoplatok 16,84 Sk; upratovanie v sume 377,86 Sk - úhrada v sume 466,-- Sk - nedoplatok v sume 88,14 Sk; ST v sume 0,-- Sk - úhrada v sume 22,-- Sk - preplatok v sume 22,-- Sk; „do...ovanie kontajner. stan.“ v sume 0,-- Sk - úhrada v sume 58,-- Sk - preplatok v sume 58,-- Sk; poplatky (byty - nebyty) v sume 18,50 Sk - úhrada v sume 0,--Sk - nedoplatok v sume 18,50 Sk; spolu mal zaplatiť sumu 18.088,-- Sk - úhrada bola v sume 8.102,-- Sk - nedoplatok zostal v sume 9.986,-- Sk. Spolu vyčíslený nedoplatok za náklady za „Služby“ spojené s užívaním bytu teda predstavuje žalovanú sumu 9.986,-- Sk/334,47 € (18.088,-- Sk - 8.102,-- Sk). Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že nevyúčtovateľné zálohové platby za správu v sume 312,-- Sk a do fondu opráv v sume 1.292,-- Sk boli uhradené, tzn. správca neevidoval za uvedené obdobie ani nedoplatok a ani preplatok.

3.2. Nadväzne na ustanovenie § 6, § 8 ods. 1, § 8a ods. 1 veta prvá a veta tretia, ods. 2, ods. 3, ods. 6, § 10 ods. 1, ods. 4, ods. 5, ods. 6 zákona č. 182/1993 Z. z o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom dňa 1.7.2007, § 8a ods. 2, ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2007, súd prvej inštancie dôvodil, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a

nepreukázal uplatnený nárok čo do jeho výšky, i keď právny základ vyplýva z § 10 citovaného zákona. Predovšetkým si žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia, keď sporné účtovné položky za jednotlivé plnenia, ktoré pôvodný správca vyúčtoval dňa 31.5.2007 na meno C. N., nešpecifikoval tým, že by uviedol na základe čoho, z akého účtovného obdobia, akého vzťahu (zmluvy s dodávateľom, a pod.), boli účtované ako vynaložené náklady správcom za konkrétne služby, teda či na základe zmluvy o výkone správy uzatvorenej vlastníkom bytu s predchádzajúcim správcom, resp. odsúhlasenia vlastníkami podľa v danom čase platenej a účinnej úpravy, príp. predložením zmlúv s konkrétnymi dodávateľmi alebo faktúr a za aké obdobie, na podklade ktorých vyúčtoval jednotlivým vlastníkom bytov sporné náklady za dodávku služieb tak, aby bolo možné preskúmať a posúdiť správnosť sporného vyúčtovania práve vo vzťahu k žalovanému ako vlastníkovi bytu č. XX a za obdobie od 1.1.2016 do 28.2.2006, na základe ktorého si žalobca pohľadávku uplatnil. Žalobca neuviedol a ani nepreukázal skutočne fakturované služby uvedenými dodávateľmi správcovi, správnosť fakturácie resp. odborným posudkom, alebo stanoviskom odborne spôsobilej osoby neobjasnil ani spôsob a správnosť rozúčtovania nákladov na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome za dané obdobie (01, 02/2006). Žalobca sa obmedzil iba na jediný doklad, z ktorého vyúčtovanie nákladov zo strany správcu a úhrad zo strany vlastníka bytu vyplývalo, a síce „Vyúčtovanie UK, TUV, SV a služieb spojených s užívaním bytu č. XX, D. XX, H. za rok 2006“ vystaveným predchádzajúcim správcom (BP C., s.r.o.) dňa 31.5.2007 pre vlastníka C. N. (vlastník bytu pred nadobudnutím vlastníctva žalovaným od 2.6.2004 do 3.10.2005) a ktorého správnosť žalovaný sporoval. Vzhľadom na túto spornosť bol práve žalobca povinný preukázať svoje tvrdenia o správnosti vyúčtovaných položiek. Predložená zmluva o výkone správy zo dňa 18.12.2007 a účinná od 1.1.2008 bola vo vzťahu k uplatnenému nároku (vyúčtovanie za 01 a 02/2006) právne bezvýznamná a bola dôkazom len vo vzťahu k pôvodne namietanej aktívnej legitímácii žalobcu v danom konaní. Mal za to, že žalobca na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 18.12.2007 a právnej úpravy v zmysle § 8a zákona č. 182/1993 Z.z. v spore bol nositeľom aktívnej vecnej legitímácie, čo žalovaný neskôr v konaní nesporeval. Nezhľadnúc žalovaný vznesenú námietku premlčania nárokov, nakoľko žalovaný nárok (úhrada nedoplatku na základe ročného vyúčtovania nákladov) vznikol žalobcovi (jeho právnenému predchodcovi) najneskôr dňa 31.5.2007 a všeobecná trojročná premlčacia doba (§ 101 Občianskeho zákonníka) na jeho uplatnenie začala plynúť po 15 dňoch od doručenia vyúčtovania vlastníkovi, teda najskôr dňa 16.6.2007 a uplynula dňa 16.6.2010. Žaloba vo veci samej bola podaná dňa 5.5.2009, teda včas. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že zákon č. 182/1993 Z.z. (lex specialis) upravuje okrem iného práva a povinnosti vlastníkov bytových domov, vlastníkov bytov a nebytových priestorov a správu bytových domov, vzhľadom k čomu sa na dané právne vzťahy všeobecná právna úprava podľa Občianskeho zákonníka použije len subsidiárne. Tento zákon rozlišuje dve formy správy domu a to zriadením spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo uzavretím zmluvy o výkone správy s inou právnickou alebo fyzickou osobou. Správu domu charakterizuje ako obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome prevádzku, údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva, služby spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru, vedenie účtu domu v banke, vymáhanie škody, nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov a iné činnosti, ktoré bezprostredne súvisia s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v dome (§ 6 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z.) a v prípade správcu sa predpokladá aj náležitá odborná starostlivosť pri výkone správy. Práve v danom čase vstúpila do účinnosti novela zákona č. 182/1993 Z.z., (zákon č. 268/2007 Z.z. účinný od 1.1.2008), ktorá novelizovala práve ustanovenia dotýkajúce sa výkonu správy, okrem iného uložila dotknutým subjektom povinnosť uviesť zmluvy o výkone správy do súladu so zákonom pod sankciou absolútnej neplatnosti, upravila postup schvaľovania zmluvy o výkone správy nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov, novelizovala aj úpravu ohľadom tvorby, účtovania a použitia mesačných preddavkov hradených do fondu prevádzky, údržby a opráv, ich evidencie (resp. vedenia na samostatných účtoch) ako aj úhrady za plnenia súvisiace s užívaním bytov a nebytových priestorov s ich rozúčtovaním na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome (§ 10, § 8, § 8a). V predmetnej právnej veci správu bytového domu na D. ulici v H., v ktorom sa nachádzal aj byt č. XX a ktorý bol od 4.10.2005 do 14.3.2006 vo vlastníctve žalovaného, zabezpečoval do 31.12.2007 Bytový podnik Petržalka, s.r.o., a s účinnosťou od 1.1.2008 na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 18.12.2007 žalobca. Žalobca nepredložil súdu a ani nepreukázal, či pôvodný správca splnil svoju povinnosť podľa § 8a ods. 2, ods. 3 citovaného zákona a žalovanému ako vlastníkovi bytu do 14.3.2006, od ktorého si uplatňuje úhradu vyúčtovaných nákladov, za obdobie do prevodu vlastníctva bytu dňa 14.3.2006 (resp. do 28.2.2006), v zákonnej lehote podľa v § 8a citovaného zákona v znení účinnom do 30.6.2007, predložil (doručil) vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby

a opráv a úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome, navyše keď sporné vyúčtovanie bolo v tom čase stále vedené na pôvodného vlastníka C. N., pritom v čase zmeny správcu boli vlastníkom bytu (tzn. aj v čase doručovania vyúčtovania k 31.5.2007) už iné osoby - V. C. S., C., a Y. U.. Už z toho je zrejmé, že právny predchodca žalobcu svoju povinnosť vykonávať správu s odbornou starostlivosťou neplnil riadne, keď najneskôr dňa 14.3.2006 musel evidovať zmeny vo vlastníctve k predmetnému bytu, nakoľko žalovaný si ako vlastník pri prevode bytu vyžiadala sumár nedoplatkov a v ten istý deň aj vykonal úhradu priamo na účet Bytového podniku Petržalka (pôvodného správcu) a zaplatil všetky dovtedy evidované nedoplatky na zálohových (preddavkových) úhradách, ktoré mal mesačne uhrádzať a neuhrádzal riadne a včas, spolu 77.983,- Sk. V tom čase nemohlo ísť o nedoplatok skutočných vyúčtovaných nákladov za dodávku služieb spojených s užívaním bytu, nakoľko ich vyúčtovanie správca vykonáva až v nasledujúcom roku do 31.5., na základe skutočne fakturovaných nákladov týchto služieb (plnení) od ich dodávateľov správcovi resp. priamo vlastníkom (okrem platieb za správu/odmena a zväčša aj úhrad do FPÚO). Napriek tomu jednotlivé položky pôvodný správca účtoval za rôzne obdobia (SV, TV) a vyúčtovanie, v rozpore so skutočným stavom, vystavil a zrejme aj doručoval nevlastníkovi (C. N.). Pokiaľ si pôvodný správca uplatňoval vyúčtované náklady za rok 2006 od oboch vlastníkov, za tú dobu, po ktorú každý z nich byt vlastnil, bol povinný vyúčtovanie za príslušné obdobie doručiť v stanovenej lehote podľa § 8a citovaného zákona obom (žalovanému a S. - U.). Navyše z predložených listín vôbec nie je zrejmé, akým spôsobom správca (BP Petržalka s.r.o) zaúčtoval úhrady zálohových platieb a vyúčtovaných nedoplatkov, ktoré evidoval od žalovaného. Nadväzne na všetko vyššie uvedené súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca nepreukázal správnosť vyúčtovania, teda správnosť fakturácie a následného rozúčtovania jednotlivých položiek na byty UK, TUV, SV a služieb spojených s užívaním bytu č. XX na D. č XX v H. za obdobie od 1.1.2006 do 28.2.2006 v sume 334,47 € a aj vyúčtovania s prihladnutím na vykonané úhrady formou zálohových platieb a aj vyúčtovaných nedoplatkov, ktoré medzi stranami zostalo sporným a ktorého dôvodnosť (existenciu) v žalovanej výške bol povinný v konaní preukázať žalobca.

4. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal včas odvolanie žalobca dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. e/, písm. f/, písm. h/ C.s.p. (súd prvej inštancie nevykonala navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). V súvislosti s dôkaznou povinnosťou strany sporu zo zákona nevyplýva aj povinnosť dožadovať sa opakovane vykonania takého dôkazu, ktorý už raz navrhol. Ak vykonanie znaleckého dokazovania súd považovať za potrebné, nie je zrejmé, prečo ho súd nevykonala sám, resp. ho neviazala na predloženie príslušného odborného posúdenia. Nie je mu ani zrejmé, čo by malo byť predmetom znaleckého dokazovania. Vytýkal mu ďalej, že neuviedol predbežné právne posúdenie veci, hoci mu to ukladá ustanovenie § 181 ods. 2 druhá veta C.s.p. a následné zamietnutie žaloby je pre neho prekvapivým rozhodnutím, nebolo mu umožnené objektívne predvídať následné súdne rozhodnutie. Nie je mu známe, ako a na základe čoho prvoinštančný súd žalobu zamietol pre nepreukázanie uplatneného nároku čo do dôvodu a výšky a údajného nesplnenia povinnosti tvrdenia. Zdôraznil, že výška nedoplatku je primárne špecifikovaná a vyplýva zo samotného vyúčtovania za služby, sekundárne výška nedoplatku vyplýva zo sumárnej analýzy platieb za obdobie od 1.1.2006 do 30.4.2009, v kontexte úrad vykonaných žalovaným dňa 14.3.2006 podrobne a rozsiahle ozrejmovať výšku dlhu v odvolaní zo dňa 8.3.2012, najmä na str. 2, 3 odvolania. Nedoplatok je vymáhaný na základe vyúčtovania za služby, pričom povinnosť správcu vymáhať takto vzniknutý nedoplatok vyplýva zo zákona č. 182/1993 Z.z., zo zmluvy o výkone správy, účtovné obdobie je uvedené v samotnom vyúčtovaní za služby, v žalobe a v písomných podaniach; vzťah, na základe ktorého boli účtované jednotlivé položky obsiahnuté vo vyúčtovaní, je založený zmluvou o výkone správy uzatvorenej s predchádzajúcim správcom, pričom táto skutočnosť nebola v konaní medzi stranami sporná. Nie je mu známe, aký vplyv by mala mať táto informácia na preukázanie žalovaného dlhu, navyše keď súd sám konštatuje, že právny základ nároku vyplýva z § 10 zákona č. 182/1993 Z.z. Žalovaný nikdy nenavrhol predloženie ďalších listín. Súd prvej inštancie síce aplikoval správnu právnu normu, ale v kontexte skutkových okolností prípadu ju nesprávne interpretoval, pretože nesprávne posúdil dôkazné povinnosti strán sporu v spojení s prenesením dôkazného bremena na žalovaného. Má za to, že žalovaný pohľadávku preukázal a ak žalovaný tvrdil, že vyúčtovanie bolo nesprávne, svoje tvrdenie mal preukázať. Ak žalovaný tvrdí, že nemá žiadne nedoplatky za obdobie správy predchádzajúceho správcu, resp. z predmetného vyúčtovania za služby, bolo jeho povinnosťou svoje tvrdenie preukázať. Žalovaný ale nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by potvrdili, že dlh skutočne uhradil. V súvislosti s negatívnou dôkaznou teóriou, ktorá sa uplatňuje pri nezaplatení dlhu, poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.2.2010, sp.zn. 4 Cdo 13/2009, na rozsudok

Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.11.2015, sp.zn. 3 Cob 112/2014, na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 7.10.2014, sp.zn. 9 Co 720/2014. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť v celom rozsahu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie; žiadal priznať nárok na náhradu trov konania. Hoci odvolanie žalobcu smeruje aj proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania, v odvolaní vôbec nenamietal vecnú a právnu správnosť rozsudku v uvedenom rozsahu.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (C.s.p.; zákon č. 160/2015 Z.z.), ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok; O.s.p.)], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 C.s.p. neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 18. decembra 2019; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, ich právni zástupcovia, upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu odvolací súd potvrdil a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako vecne a právne správnymi, odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.).

7.1. Len pre úplnosť odvolací súd dôvodí, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým záverom, a následne k správnym právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.). V procesnom postupe súdu prvej inštancie neboli zistené žiadne vady, na ktoré by mal odvolací súd prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je veľmi podrobne odôvodnený, v ňom dal súd prvej inštancie jasnú a presnú odpoveď, prečo žalobu zamietol. Ďalej uvádzané dôvody odvolacím súdom by bolo len zopakovaním skutočností a dôvodov uvádzaných súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

7.2. Namietaná absencia predbežného právneho posúdenia veci nebola spôsobilá žalobcovi privodiť úspech v odvolacom konaní; nemá vplyv na vecnú a právnu správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Predbežné právne posúdenie veci je aktuálne vždy len pre konkrétne štádium konania, v ktorom sa predkladá, nie je rozhodujúce pre rozhodnutie súdu o nárokoch žalobcu vo veci samej po vykonanom (ďalšom) dokazovaní; teda po vykonanom dokazovaní, bez návrhov na ďalšie dokazovanie, bezprostredne pred rozhodnutím súdu o nárokoch žalobcu vo veci samej môže byť iné, ktoré potom postačí vysvetliť už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, čo, správne, urobil aj súd prvej inštancie. Rozsudok nie je prekvapivým rozhodnutím.

7.3. Od začiatku konania žalovaný popieral akékoľvek nároky žalobcu, spochybňoval spôsob výpočtu týchto nárokov, a tak bolo vecou žalobcu, zastúpeného právnym zástupcom, označiť a predložiť dôkazy na potvrdenie a preukázanie svojho nároku. Bolo by porušením zásady rovnosti zbraní za Občianskeho súdneho poriadku (za účinnosti ktorého konanie začalo), ale aj za Civilného sporového poriadku (za účinnosti ktorého súd prvej inštancie ďalej konal a rozhodol napadnutým rozsudkom) poučiť stranu sporu, aké dôkazy má označiť a predložiť aby bola v konaní úspešná.

8. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 ústavy) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003). Nie je relevantné tvrdenie odvolateľa o existencii vady, ale len zistenie

(záver) súdu, že k tejto vade skutočne došlo (m.m. 8 Cdo 79/2017); viď tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 175/2013.

9. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p., a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

10. Žalovanému úspešnému aj v odvolacom konaní odvolací súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v nadväznosti na ustanovenie § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. O výške všetkých trov konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p.

11. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).